ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΚΟΣΜΟ

Τὸ δεῖπνο τῶν μελλοθανάτων

Στὶς φυλακὲς τῆς Ἀμερικανικῆς πόλεως Κολόμπους τῆς Πολιτείας Ὄχιο, κρατεῖται ἕνας διάσημος δολοφόνος ὁ Τζὸν Σάμπο, τὸν ὁποῖον οἱ συνάδελφοί του ὀνομάζουν «The Kid» (τὸ παιδί) ἐπειδὴ εἶνε νεαρώτατος καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει καταδικασθεῖ εἰς θάνατον γιὰ τοὺς φόνους ποὺ ἔχει διαπράξει.

Πρὸ δύο ἑβδομάδων ὁ Τζὸν Σάμπο γιόρταζε τὴν 20η ἐπέτειο τῶν γενεθλίων του καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, προσέφερε ἕνα πλούσιο δεῖπνο σὲ ἕξ συγκρατουμένους συναδέλφους του, ἀπ' τοὺς ὁποίους οἱ πέντε, εἶνε ὅπως καὶ αὐτός, καταδικασμένοι εἰς θάνατον. Γιὰ τὸ δεῖπνο αὐτὸ ὁ Σάμπο ἐσήκωσε 10 δολλάρια ἀπ' τὰ 25 τὰ ὁποῖα ἔχει καταθέσει στὸν ταμία τῆς φυλακῆς καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὶς τελευταῖες οἰκονομίες ἀπ' τὸ ἔντιμο ἐπάγγελμά του.

Τὸ δεῖπνο τῶν μελλοθανάτων, ὅπως ἀναφέρουν οἱ Ἀμερικανοὶ δημοσιογράφοι ποὺ τὸ παρακολούθησαν, διεξήχθη μὲ ἀδιάκοπη εὐθυμία. Βλέποντάς τους κανένας δὲν θὰ ὑπέθετε, ἂν δὲν τὸ ἤξερε, ὅτι οἱ ἕξη ἀπὸ τοὺς συνδαιτημόνας πρόκειται σὲ λίγους μῆνες νὰ καθήσουν ἐπάνω στὸ τρομερὸ καὶ ἀμείλικτο ἠλεκτρικὸ ἑδώλιο.

Τὸ μενοῦ ἀπετελεῖτο ἀπὸ κοτόπουλο μὲ πουρὲ πατάτες, ἀπὸ ψάρια μαγιονέζα, ἀπὸ πατάτες ζαχαρωμένες, ἀπὸ κόκκινες πιπεριὲς τῶν Ἰνδιῶν ὠμές, ἀχλάδια σαλάτα, μῆλα παραγεμιστά, καὶ ἀπὸ μπομπόν. Ἀπέναντι στὸν Σαμπὸ ἦταν τοποθετημένη μιὰ μεγάλη τούρτα ποὺ τὴν φώτιζαν εἰκοσιένα ἠλεκτρικὰ κεριά.

Μετὰ τὸ δεῖπνο οἱ συνδαιτημόνες κάπνισαν θαυμάσια ποῦρα τῆς Ἀβάνας, ἐκτὸς τοῦ ἀμφιτρύονος, ὁ ὁποῖος σημειωτέον εἶνε φανατικὸς ἐχθρὸς τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τοῦ καπνοῦ.

—Οἱ συνδαιτημόνες ἀνεκήρυξαν τὸν Σάμπο «ἀμφιτρύονα πρώτης τάξεως» καὶ τοῦ εὐχήθηκαν βίο σύντομο—ἀφοῦ πρόκειται νὰ θανατωθῆ σὲ λίγες ἑβδομάδες—ἀλλὰ εὐχάριστον καὶ εὔθυμον... Ἀμήν!

***

Ἕνας πρακτικὸς δικαστὴς

Στὸ Σικάγο τῆς Ἀμερικῆς, πρὸ δύο ἑβδομάδων, εἶχε συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφώρῳ κάποιος λωποδύτης, πορτοφολᾶς, τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἐπιχειροῦσε νὰ κλέψῃ τὸ πορτοφόλι κάποιου διαβάτη.

Οἱ ἀστυφύλακες, σύμφωνα μὲ τὸν Ἀμερικανικὸ νόμο, τὸν ὡδήγησαν στὸ Αὐτόφωρο Πλημμελειοδικεῖο, τὸ ὁποῖο συνεδριάζει διαρκῶς καὶ τὸ ὁποῖο κατεδίκασε τὸν λωποδύτη μόνο σὲ πρόστιμο 25 δολλαρίων, ἀφοῦ δὲν κατηγορεῖτο γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο γιὰ ἀπόπειρα κλοπῆς.

Ἀλλὰ τὰ εἰκοσιπέντε δολλάρια ἔπρεπε νὰ τὰ πληρώση ἀμέσως ὁ λωποδύτης.

— Δὲν ἔχω τόσα λεφτὰ ἀπάνω μου, εἶπε στὸν δικαστή.

Οἱ ἀστυφύλακες ἔψαξαν τὶς τσέπες του καὶ πραγματικὰ τοῦ βρῆκαν μόνον πέντε δολλάρια.

— Δὲν σημαίνει τίποτε, τοὺς εἶπε τότε ὁ δικαστής. Ἀφῆστε τον ἐλεύθερο καὶ πάρτε τον ἀπὸ πίσω. Σὲ λίγη ὥρα θὰ ἔχη βρῆ μέσα σὲ κάποια ξένη τσέπη τὰ εἴκοσι δολλάρια ποὺ τοῦ χρειάζουνται...

Ἔτσι καὶ ἔγινε...

Ὁ Γάλλος διηγηματογράφος Ζ. Ροσνύ.

ΜΙΚΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΦΥΛΑΧΤΟ

Κάποτε ζοῦσαν δυὸ ἔμποροι, φίλοι μεταξύ τους, ποὺ ἔκαναν τὸ ἴδιο ἐμπόριο καὶ οἱ δυὸ καὶ ποὺ τὰ μαγαζιά τους ἦσαν τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο. Ἐνῶ ὅμως ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς πλούτιζε ὁλοένα καὶ περισσότερο, ὁ ἄλλος εἶχε ζημίες ὁλοένα καὶ μεγαλείτερες, καὶ μὲ λύπη ἔβλεπε νὰ πλησιάζῃ ἡ οἰκονομικὴ καταστροφή του.

Κι' αὐτὸ γινόταν γιατὶ ὁ μὲν πρῶτος ἀφοσιωνόταν στὶς δουλειές του μὲ ζῆλο καὶ μὲ δραστηριότητα, ἐνῶ ὁ ἄλλος τὸ εἶχε ρίξει στὰ γλέντια καὶ εἶχε ἐμπιστευθῆ στοὺς ὑπαλλήλους του τὴν διεύθυνσι τοῦ μαγαζιοῦ καὶ τοῦ σπιτιοῦ του. Δὲν μποροῦσε δὲ νὰ καταλάβῃ, πῶς αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς του.

Μιὰ μέρα λοιπὸν πῆγε στὸ μαγαζὶ τοῦ φίλου του καὶ τοῦ εἶπε :

— Σὲ παρακαλῶ, φίλε μου, γιὰ ἐξήγησέ μου, γιατὶ ἡ τύχη φέρεται τόσο διαφορετικὰ σὲ μᾶς τοὺς δυό, γιατὶ εὐνοεῖ ἐσένα, ἐνῶ ἐμένα μὲ πολεμάει ; Κάνουμε κι' οἱ δυὸ τὸ ἴδιο ἐμπόριο, τὰ μαγαζιὰ εἶνε κοντὰ-κοντὰ καὶ μοῦ φαίνεται πῶς ἐγὼ δὲν ὑστερῶ σὲ ἐξυπνάδα. Καὶ ὅμως ἐσένα ἡ δουλειές σου πᾶνε ὁλοένα καλύτερα καὶ τὰ κέρδη σου αὐξάνουν, ἐνῶ ἡ δικές μου δουλειὲς πᾶν χείρου-χειρότερα καὶ δὲν ἔχω παρὰ μόνο ζημίες. Μήπως ἔχεις κανένα μαγικὸ φυλαχτὸ ποὺ σοῦ φέρνει τύχη ;

Ὁ ἄλλος ἤξερε τὴν αἰτία τῆς κακοριζικιᾶς τοῦ φίλου του, μὰ ἀπὸ λεπτότητα δὲν ἤθελε νὰ τοῦ τὸ πῆ ὀρθὰ-κοφτὰ καὶ τοῦ ἀποκρίθηκε :

— Λοιπὸν φίλε μου, καλὰ τὸ σκέφτηκες. Ἔχω κληρονομήσει ἀπ' τὸν πατέρα μου ἕνα φυλαχτὸ ἀτίμητο. Τὸ φορῶ στὸ λαιμό μου κ' ἔτσι τὸ περιφέρω καθημερινῶς σ' ὅλες τὶς γωνιὲς τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ τοῦ μαγαζιοῦ μου, ἀπ' τὸν σιτοβολῶνα στὴν κρασαποθήκη κι' ἀπ' τὴν κρασαποθήκη στὸ περιβόλι. Καὶ φαίνεται πῶς ὁ περίπατος αὐτὸς τοῦ φυλαχτοῦ μου μοῦ φέρνει εὐτυχία καὶ καλὴ τύχη.

— Ἄχ, ἀγαπητὲ μου φίλε, θἄχης τὴν καλοσύνη νὰ μοῦ δανείσης γιὰ λίγον καιρὸ τὸ θαυματουργὸ φυλαχτὸ σου ; Ἔχε ἐμπιστοσύνη σὲ μένα... Θὰ σοῦ τὸ γυρίσω γρήγορα.

— Πολὺ εὐχαρίστως, ἀποκρίθηκε ὁ ἄλλος. Ἔλα νὰ μὲ ξαναΐδῆς αὔριο τὸ πρωΐ, γιὰ νὰ σοῦ τὸ δώσω.

Ὅταν τὴν ἄλλη μέρα πῆγε στὸ μαγαζὶ τοῦ φίλου του ὁ κακοριζικος ἔμπορος, ἐκεῖνος τοῦ παρέδωσε ἕνα φουντοῦκι τυλιγμένο σ' ἕνα κομμάτι παλιὸ μεταξωτὸ ὕφασμα.

Ὁ ἄνθρωπός μας τὸ πῆρε μὲ χαρά, τὸ πέρασε γρήγορα-γρήγορα στὸν λαιμό του κι' ἀπὸ κεῖνη τὴν ἡμέρα ἄρχισε νὰ τὸ περιφέρη σ' ὅλες τὶς γωνίες τοῦ σπιτιοῦ του καὶ τοῦ μαγαζιοῦ του.

Ἔτσι ἀντελήφθη ἀμέσως τὴν ἀκαταστασία ποὺ βασίλευε παντοῦ, τὴν ἀμέλεια καὶ τὴ σπατάλη ποὺ ἔκαναν οἱ ὑπάλληλοί του, στοὺς ὁποίους εἶχε ἐμπιστευθῆ νὰ διευθύνουν τὶς δουλειὲς του, τὸ μαγαζὶ του καὶ τὸ σπίτι του.

Στὸ κελάρι εἶδε χυμένο, ἐδῶ κ' ἐκεῖ, κρασί, λάδι καὶ μπῦρα ! Στὴν κουζίνα πεταγμένα κομάτια κρέας, ψωμιὰ καὶ ὄσπρια ! Στὸν σιτοβολῶνα εἶδε σκορπισμένο καταγῆς καὶ τσαλαπατημένο ἕνα σωρὸ στάρι ! Πίσω ἀπ' τὸν σταῦλο βρῆκε μεγάλες στίβες χόρτο καὶ κριθάρι, τὸ ὁποῖο ἔκλεβαν οἱ ἱππο κόμοι καὶ οἱ γελαδάρηδες ἀπ' τὶς φάτνες τῶν ζώων, γιὰ νὰ τὸ πουλοῦν κρυφὰ γιὰ λογαριασμό τους.

Τέλος εἶδε ὅτι τὰ κατάστιχά του καὶ τὰ βιβλία τῶν δοσοληψιῶν του ἦσαν σὲ φοικτὴ ἀκαταστασία, ὅτι τὰ χρέη του ἦσαν γραμμένα μὲ τὸ παραπάνω, ἐνῶ διάφορα ποσὰ ποὺ τοῦ χρωστοῦσαν δὲν ἦσαν καθόλου περασμένα στὰ βιβλία. Μ'ἄλλους λόγους, εἶδε ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἰδῆ ἀπὸ καιρὸ καὶ τὸ ὁποῖο ἦταν ἡ αἰτία τῶν ζημιῶν του καὶ τῆς κακοριζικιᾶς του. Κατάλαβε πῶς ἐκεῖνο ποὺ τοῦ ἔλειπε δὲν ἦταν ἡ εὔνοια τῆς τύχης, ἀλλὰ τὸ *«μάτι τοῦ ἀφέντη»* ποὺ ἐπιβλέπει τὰ πάντα μὲσ' στὸ σπίτι, μὲσ' στὸ μαγαζὶ καὶ στὶς ἀποθῆκες, καὶ τὸ ὁποῖο ὅταν οἱ ὑπάλληλοι τὸ νοιώθουν καρφωμένο ἐπάνω τους νὰ τοὺς ἐπιβλέπῃ, τότε δουλεύουν μὲ περισσότερο ζῆλο, μὲ περισσότερη εὐσυνειδησία καὶ μεγαλείτερη δραστηριότητα.

Ἀπὸ τότε ἄρησε τὰ γλέντια κι' ὅλες τὶς ὧρες τῆς ἡμέρας τὶς περνοῦσε γυρίζοντας ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὸ μαγαζί του, στὶς ἀποθῆκες καὶ στὸ σπίτι του, ἐπιβλέποντας τὰ πάντα. Ἀπὸ τότε ἄρχισαν καὶ ἡ δουλειές του νὰ πηγαίνουν πολὺ καλὰ καὶ γλύτωσε ἀπ' τὴν οἰκονομικὴ καταστροφή.

Ὅταν ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες πῆγε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ φίλο του τὸ φυλαχτό, τὸν εὐχαρίστησε διπλᾶ. Πρῶτα γιὰ τὴν πολύτιμη συμβουλή του καὶ δεύτερο γιὰ τὸν λεπτὸ καὶ διακριτικὸ τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τοῦ εἶχε δώσει τὴν πολύτιμη ἐκείνη συμβουλή.

Η ΓΙΑΓΙΑ

ΓΙΑΤΙ ΠΙΝΟΥΝ

ΛΙΓΟ ΝΕΡΟ ΤΑ ΓΑΪΔΟΥΡΙΑ

Ξέρετε ὅτι τὰ γαϊδούρια πίνουν ἐλάχιστο νερό, λιγώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ζῶο, κι' ἀπ' αὐτὰ τὰ πουλιὰ ἀκόμη ; Καὶ ξέρετε γιατί ;

Τὴν ἐξήγησι τοῦ παραδόξου αὐτοῦ φαινομένου τὴν ἔδωσε κάποιος Ἰταλὸς γιατρὸς τοῦ 16ου αἰῶνος, ὁ Ἱερώνυμος Κάρντανους, σ' ἕνα βιβλίο του, τὸ ὁποῖο ἐξέδωκε λατινιστὶ τὸ 1578 στὸ Μιλάνο καὶ στὸ ὁποῖο γράφει τὰ ἑξῆς :

«Ὁ Θεός, γιὰ νὰ εἶνε τὰ γαϊδούρια ὑπομονετικὰ τὰ ἔπλασε κουτά καὶ ἠλίθια σὲ ὑπερβολικὸν βαθμό. Πίνουν ἐλάχιστο νερό, ὅσο φτάνει νὰ βρέξουν τὰ χείλη τους. Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ βλέπουν μέσα στὸ νερὸ τὴν σκιὰ ποὺ ρίχνουν τὰ αὐτιά τους Ἐπειδὴ δὲ φοβοῦνται μήπως...τοὺς βραχοῦν τ' αὐτιά, πίνουν γρήγορα-γρήγορα λιγοστὸ νερὸ καὶ τραβοῦν τὸ δρόμο τους !...»

Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ ἐξήγησι αὐτή ;.. Λιγάκι δυσκολοχώνευτη βέβαια.

ἐπρόβαλε ἀργὰ ὁ ἴδιος παράξενος ἄνθρωπος. Ἔκανε νὰ προσπεράση, ἀλλ' ἡ μητέρα τὸν κράτησε :

— Εἶδες τὸ κοριτσάκι μου ; τὸν ρώτησε.

— Τί μ' ἐρωτᾶς ; ἔκανε ἐκεῖνος. Ἐγύριζα κάτω ἐκεῖ, κατὰ τὴ ρεματιά, καὶ ἐκεῖνο μὲ εἶδε. Μὲ ἐπλησίασε τότε καὶ μοῦ εἶπε : — «Πήγαινέ με στὸν πατέρα μου !». Ἐγὼ τὸ πῆρα στὴν ἀγκαλιά μου κ' ἐκεῖνο κοιμήθηκε. Κατάλαβες τώρα ;

Καὶ ὁ Χάρος — γιατὶ αὐτὸς ἦταν — ἀπομακρύνθηκε καὶ πάλι ἀργά, χωρὶς νὰ γυρίση κὰ κυτάξῃ τὰ παιδιὰ ποὺ ἔπαιζαν καὶ γελοῦσαν τρυγῶντας τὴ μηλιά.

Μὰ ἡ χαροκαμένη μητέρα εἶχε ξεσπάσει ἐκεῖ παράμερα σ' ἕνα κλάμα πικρό, ἀπελπισμένο, ἀτελείωτο...

ΑΓΝΗ ΧΑΡΔΕΡ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΕΣ

Ὅσες χριστιανὲς ἐπὶ Τουρκοκρατίας παντρεύονταν Τούρκους—εἴτε μὲ τὴ θέλησή τους, εἴτε χωρὶς τὴ θέλησή τους—δὲν ἀπεκλείοντο ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐκκλησίας.

Τὰ ἀποπλανηθέντα αὐτὰ πρόβατα ἐπειδὴ ἐθεωροῦντο ὅτι μετὰ τὸ γάμο τους μὲ Τούρκους, ἔμεναν κατὰ τὸ ἥμισυ... χριστιανές, ἀπήλαυαν καὶ τῶν μισῶν... ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων. Τοὺς ἐπετρέπετο νὰ μπαίνουν στὴν ἐκκλησία ἀλλὰ μόνον νὰ πέρνουν ἀντίδωρο, ὄχι ὅμως καὶ νὰ κοινωνοῦν.